

CE of niet CE?

Markttoezicht en corrigerende maatregelen

Binnen de Europese Unie geldt het principe van vrij verkeer van goederen. Dit houdt in dat elke lidstaat op haar grondgebied het in de handel brengen van machines die aan de machinerichtlijn voldoen, niet mag verbieden, beperken of verhinderen.

Machines worden erkend als conform door de aangebrachte CE-markering en moeten tevens vergezeld zijn van een verklaring van overeenstemming volgens bijlage II, deel 1, onder deel A van de richtlijn.

Dit principe geldt eveneens voor niet voltooide machines voorzien van een inbouwverklaring zoals bedoeld in bijlage II, deel 1, onder deel B van de richtlijn.

Het is tevens de taak van de lidstaten om erop toe te zien dat de veiligheid en gezondheid van personen, met name werknemers en consumenten, op hun grondgebied wordt gewaarborgd. Daarvoor wordt gebruik gemaakt van markttoezicht waarvoor een specifiek rechtskader is ingesteld.

Volgens artikel 4, punt 1 van de machinerichtlijn wordt onder markttoezicht het volgende verstaan.

“De lidstaten treffen alle dienstige maatregelen om te waarborgen dat machines uitsluitend in de handel gebracht en/of in bedrijf gesteld kunnen worden indien zij voldoen aan de erop van toepassing zijnde bepalingen van de richtlijn en geen gevaar opleveren voor de veiligheid en de gezondheid van personen en, in voorkomend geval, huisdieren of goederen, wanneer zij op passende wijze worden geïnstalleerd en onderhouden en overeenkomstig hun bestemming of in redelijkerwijze voorzienbare omstandigheden worden gebruikt.”

Ook hier geldt hetzelfde principe voor niet voltooide machines.

Met het oog op dit markttoezicht heeft elke lidstaat zich voorzien van de nodige instanties en bevoegdheden om te kunnen controleren of machines en/of niet voltooide machines in overeenstemming zijn.

In België worden de controles uitgevoerd door de FOD Economie.

Indien toch blijkt dat een machine vergezeld van een verklaring van overeenstemming en voorzien van de CE-markering, of in het geval van niet voltooide machines vergezeld van een inbouwverklaring, niet in overeenstemming is met machinerichtlijn kan elke lidstaat op grond van artikel 11 de vrijwaringclausule hanteren.

Deze clausule houdt in dat elke lidstaat alle noodzakelijke maatregelen treft om deze machine en/of niet voltooide machine uit de handel te nemen, te verbieden dat ze in de handel wordt gebracht en/of in bedrijf wordt gesteld. De lidstaat brengt daarop ook de Europese Commissie alsook de andere lidstaten op de hoogte van deze maatregel.

De sancties die de lidstaten op basis van deze bepaling hebben genomen, kunnen de vorm aannemen van een blokkering aan de grens, strafrechtelijke sancties (boetes) zowel voor de onderneming zelf als voor de betrokken individuele personen (bedrijfsleiders, leidinggevenden, e.a. en dit op basis van de nationale wetgeving die de richtlijnen in het nationale recht omzet of andere strafrechtelijke bepalingen zoals bvb in verband met arbeidsongevallen en veiligheidsvoorschriften op de werkplek.

In België gaat het om de volgende sancties:

- Er kunnen administratieve sancties opgelegd worden door de Minister of zijn gemachtigde afhankelijk van de risico's verbonden aan het product of de dienst. Dit kan gaan van een waarschuwing tot bijvoorbeeld de schorsing, het verbod, de intrekking, de wijziging of de vernietiging van een product of dienst.
- Onverminderd de toepassing van de straffen waarin het Strafwetboek voorziet, is er een dubbele regeling inzake de gerechtelijke sancties.

Eenzijds worden de overtreders naargelang van de inbreuk gestraft met een geldboete waarvan de bedragen kunnen variëren van 500 tot 20 000 euro.
Deze bedragen kunnen worden verdubbeld bij herhaling.

Anderzijds kunnen de hoven en rechtbanken bevel geven tot de verbeurdverklaring van de ongeoorloofde winst die dankzij de overtreding werd gemaakt en de aanplakking vwww